

2. O Wotze, kiž tho sbožnika
Krysta nam schitkim da, nech
jeho krej naš schjech wucziszi, a
wofschewi wjeszje; Kryschcje,
Boh cjlowcje, ty by klieb, kiž
snebeš dje, našncj a wofschew
nam wutrobu schaf stwojeje šlot-
koszju; so my na tebe spomi-
namy a kwalbu czi damy, ty
Ducho, kiž prawje wodzisich,
scho dobre tež do naš plodzisch,
wucz nas we mudroszi, po tej
twojeje wulkej šmilnoszi, ton
pucz ktej sbožnoszi.

3. O Wotze, kiž nas lubo
masch, a nam tho Šyna dasch,
daj, so my šo knemu djeržimy,
a newotdželimy; Kryschcje,
jašna šwjeza, našch troscht a
scha nadžija, bojška mudrosz,
šlowo a jašnosz, ty by šam ta
wjernosz, wodž naš psches twoje
šlowo wjeszje, wkoždem cžmo-
wem mješzi. O bojška mož, bydž
nad nami, napeln naš šdarami,
daj nam schitkim nadnje, so my
tu a tam wječnje sbožnje šmy,
po twojim šlubi. Hamen. R.

220.

Ezech. 33, 11.

So wahr ich lebe, spricht mein zc.
Boš: Wotze našch, kiž by wnebeš.

Tak wjernje hač ja žiwny šym,
ton wječny Boh šam praji
schjem, ja nočzu šmerczi rješch-
nika, mi jeno šo to špodo-
ba, so by šo rječow wostajik, šo
wobrocžik a žiwny byk.

2. To šlowo wopomn, cžlo-
wecje, byž tebe twoj rječ cžwi-

luje, tu nadu, troscht a sbožnosz
masch, byž Božu wolu wola-
dasch, won cžini drohu pschiša-
hu, cžin tež ty prawu pokutu.

3. Warnuj šo rješchnej krob-
koszje, a nesabydž tež pokuty,
nerek: Njetk zu šo wešelicž;
byž šmercž ze kemni pschistupicž,
zu na pokutu spominacž, moj
Boh me budže knadži wšacž.

4. Haj, Boh je štajnje ho-
towny, a ššmilnoszi pokilenn:
schtuž pak tak rješchi na nadu
štej nepokutnej wutrobu, wo
šwoju duschu nerodži, Boh
šnenadu mu šaplaczi.

5. Boh je cži nadu polubit,
a psches Krysta cže wukupik, won
pak cži neje wolu dač, so spo-
kutu by woczakač, so wumrecž
dyrbišch, derje wješch, cžaba a
schtundy newidžisch.

6. Dženš žiwny by, dženš
wobrocž šo, šnadž wumresch
do dnja jutšicho, schtuž dženš
je štowny, cžerwenn, je jutšje
šhorn, moreny, schtuž wumre-
be wšchej pokuty, ton pschindže
wjeszje do helje.

7. Ach! pomhaj, Kneze Je-
su, mi, so bych ja wostak pschi-
tebi, a štajnje prawje pokucžak,
šo derje ššmerczi hotowač, so
bych byk prawje pokutny, a
ššmerczi derje hotowny.

221.

Wo soll ich fliehen hin, weil zc.

Dže dyrbu cžeknycž ja, byž
jara wobcžjeja me moje rješchne